

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΤΟ ΟΡΕΙ ΣΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ

ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

(ΕΠΩΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗ ΣΑΓΜΑΤΑ)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΕ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΤΑΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ

Ἡγουμένου

Τυπᾶται δραχμῆς

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΟΡΕΙ ΣΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ:

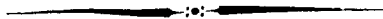
ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

(ΕΠΩΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗ ΣΑΓΜΑΤΑ)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΕ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΤΑΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ

Ἡ γορμέρον

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

1896

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

168432

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΛΗΜΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΕΙ ΣΑΓΜΑΤΙΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ
ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΣΠΕΡΑΣ

*Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ιστῶμεν Στιχ. δ' καὶ ψάλλομεν*

Προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμαίων τὸ ἀγαλλίαμα.

Η Ἱερά Σαγματίου Μονῆς ὁμήγυρις, ὑπερβαλλόντως κόσμει, ἱεραῖς μελωδίαις, κάραν σου τὴν Θεῖαν καὶ θαυμαστήν, οὐρανόθεν ἧς ἔλαχε, Κλήμεντος καὶ ταύτην σεμνοπρεπῶς, νῦν κυκλοῦσα δοξολόγησον.

Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, Κλήμεντος ἀγίου, διόπερ Λαμπρῶς, ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Δεῦτε προσπτύξασθε πάντες οἱ νόσους ἔχοντες, τὴν σεβασμίαν κάραν Κλήμεντος τοῦ Ὁσίου βρῦει γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς, τοῖς ἐν πίστει προσψαύουσι καὶ τὰ τοῦ σώματος πάθη καὶ τῆς ψυχῆς θεραπεύει θεῖα χάριτι.

Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οσίων τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Κλήμεντα σὺν τῷ Γερμανῷ, καὶ Χριστῷ ἐκδοήσωμεν χαρμονικῶς. Εὖσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίας τῶν Ὁσίων, ἄφεισιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Και νυν Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῶν ἱκετῶν παρακλήσεις, δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νυν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά. Ἦχος β΄.

Χριστέ παμβασιλεῦ, εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ ἄλκιος παράσχου, Κλήμεντος πρεσβείαις καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Στιχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου.

Αένναον πηγὴν ἰάσεων παντοίων, τὴν πάντιμόν σου κάραν, Κλήμεντα τρισμάκαρ, Θεὸς πιστοῖς ἀνέδειξε.

Στιχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τοῦ σου ποιμνίου, Κλήμης Θεόφρων πάτερ, ρυσθῆναι τῶν παγίδων, ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος.

Δόξα. Ὁμοιον.

Δόξα σοι Βασιλεῦ, Παντάναξ, πλουτοδότα, πανεύσπλαγχε τῷ δόντι, Κλήμεντα σοῖς δούλοις, ὡς πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Και νυν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον. Ὅτι σοῦ.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ματαίου αἰῶνος ἐμίσησας Θεόφρων, ὀσιώτατε Κλήμης, καὶ ὄρος κατέλαβες τραχύ, ἐν ᾧ προσομίλεις τῷ Θεῷ διὰ τοῦτο συνελθόντες, ἐπαξίως ἐφημοῦμέν σε δόξα τῷ σέ δοξάζαντι, δόξα τῷ σέ στεφανόσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξάμενου σοι. Παρθένε τό.

Καὶ ἀπόλυσις.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ
 Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Ἰστώμεν Στιχ. 5' καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος 6'.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτεβεῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεοφόρον,
 τὸν ἀστροφανέντα τοῖς πέρασιν, καὶ φωτὶ θαυμάτων αὐγά-
 ζοντα τῶν πιστῶν ψυχάς τε, καὶ καρδίας ἀστέρα, ἀειλαμπῆ
 θεῖον Κλήμεντα, φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας διαυγέστατον,
 τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, ὃν τῷ στέφει νίκης ὡς νική-
 σαντα τὸν ἐχθρόν, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα
 ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Θεοφόρον,
 τὸν τῆς Βοιωτίας ὑπέρμαχον, θησαυρόν τε ὄντως ἀσύλητον,
 καὶ αἰεὶ θερμότατον προστάτην, κινδύνων, καὶ δεινῶν αὐτὴν
 ρύμενον, λοιμοῦ τε, τὴν ἀπειλὴν ἐξαφανίζοντα, ταῖς εὐ-
 προσδέκτοις πρεσβείαις, δι' ὧν ἡμῖν ἴλεον, ἀπεργάζεται τὸν
 Χριστόν, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
 ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Θεοφόρε
 βίον γὰρ ἀσκήσας ἰσάγγελον, καὶ Θεῷ ἀπαύστως ἐνούμενος,
 πρὸς τὰ ὑπερκόσμια μετέβης, τὴν δόξαν κατανοῶν τὴν
 ἀνεκκλήτητον, ταμεῖον κατασκευάσας θαυματόβρυτον, τὴν
 σεβασμίαν κάραν σου, εὐφροσύνης πλήρες, τοῖς πιστεύουσι
 παρασχῶν, ἐν ᾧ καὶ προστρέχοντες θείαν χάριν ἀρρῦόμεθα.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ εἰς ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Δεῦτε Βοιωτίας οἱ πιστοί, δράμωμεν προθύμως καὶ πόθῳ
 τὸ τοῦ Σωτῆρος Ναῶ ὑμνοὺς ἀναπέμψωμεν τῷ εὐεργέτῃ
 Θεῷ, τῷ μεγάλως δοξάσαντι, ὑπέρ τοις ἐν χρόνοις, τοῦτον
 τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην, ὃν περ καὶ προστάτην παρέσχε, πᾶσι
 τοῖς αὐτῷ προστρέχουσιν ἐκ πίστεως.

Κάραν σου Θεοφῶν τὴν σεπτὴν, σκευὸς ἀπειργάσω χαρι-

σμάτων και οὐρανίων ἡθῶν, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, και θετον ὄργανον, δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, αἰμίμηστε Πάτερ ὄθεν θαυματόδωρον ὁ στεφοδότης Χριστός, δῶρον αὐτὴν δέδωκε πᾶσι τοῖς πανευλαβῶς κεκτοιμένοις, πρέσβυν τε θερμὸν θεῖτε Κλήμης.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἡμᾶς, Πάτερ ἡ ἐν σοὶ ἐνοικοῦσα παιδρῶς συνήγαγεν, ἄσματοι προτρέπουσα, τὴν θεῖαν μνήμην σου, τὴν σεπτὴν και χαρμόσυνον, αἰσίως τιμῆσαι, χάριτος και πρόξενον, θεόφρων "Οσιε" ὄθεν προσφωνοῦμέν σε σκέπε, τοὺς προσκαλουμένους σε πόθῳ ἀπὸ τῶν δεινῶν και περιστάσεων.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Σήμερον ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν οἱ πατέρες, Κλήμης και Γερμανός οἱ τρισόλβιοι καταυγαζοῖτες ἡμῶν τὰς διανοίας, και ψυχικὰς κηλίδας ἀποκαθαίροντες, τῇ τοῦ Πνεύματος θεῖα χάριτι διὸ συνελθόντες ἀδελφοί, και τῇ σοφῳ, τῶν λειψάνων αὐτῶν περικυκλοῦντες, εὐλαβῶς, ἀσπασόμεθα, ἀγιασμὸν ἀρυσάμενοι.

Και νῦν. Τίς μὴ μακαρίση σε. κτλ.

Εἰσοδος. Τὸ φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας και τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, και οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθναίνει, και ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, και ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ και γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, και ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέπρασεν αὐτούς, και ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, και ἐν καιρῳ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἐναλάμψουσι, και ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, και κρατήσουσι λαῶν, και βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῳ συνήπουσιν ἀληθειαν, και οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῳ.

ὅτι χάρις, καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι, εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ τῷ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτούς, λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν, ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥωμαίαν, συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρης ριφθήσονται χάλαζαι, ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλυοῦσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμηθεῖ αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, ὡς ἡ κακοπραγία περιτρίψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ οἱ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλους, ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθίσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ,

επλήρωσε χρόνους μακρούς, ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὴν λιτὴν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ στίχος τῶν μοναζόντων, ἡ ποίμνη δὲ χόρευε, Χριστοῦ ἢ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, τὸν μέγιστον Κλήμεντα σοφὸν ἀσκητὴν, καὶ ὑπέρλαμπον τῆς εὐσεβείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν, ἀνάμνηρον τῶν αὐτοῦ κατορθωμάτων τοὺς ἀγῶνας· καὶ κήρυττε τὰ θαύματα τὰ τελούμενα, ἀπαύστως καὶ εὐχαρίστως τῷ Πατρὶ ἀνάκραξον, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β΄.

Ἡγάπησας Θεοφόρε τὴν ἀνωτάτην φιλοσοφίαν, καὶ ἕξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον, Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ὦν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς ἀνελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου τὸν μισθόν σου Ὅσιε Κλήμης ἐκέκτησο, τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη τοῖς τῆς ἀσκήσεως πόνοις, καθυποτάξας μακάριε, τοῦ ἀγίου Πνεύματος ναὸς ἐμφυχος ἐχρημάτησας, καὶ παρ' αὐτοῦ τῶν θαυμάτων λαβεῖν τὴν ἐνέργειαν ἡξιώθης, τοῦ θεραπεύειν τὰς νότους τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος δ΄.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν σαρκὶ οικονομίαν, ὅτι δι' αὐτῆς χάριτί σου, καταγλαίσας τὸν θεόφρονα Κλήμεντα, εἰς πάντα κόσμον αὐτὸν ἐθαυμάστωσας, ἀσθενούντων ἀπέδειξας ἱατρόν, ἐλατῆρα τῶν δαιμόνων, καταπονομένων βρηθόν, τῶν ἐν ἀνάγκαις ὑπέρμαχον, τῶν κήπων καὶ χωρῶν καὶ ἀμπέλων φύλακα, διώκτην τῶν καρποφθό-

ρων ἐντόμων καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὸ ἱερόν αὐτοῦ
 ὄνομα, προστάτην θερμότατον, καὶ ἐκτενωῶς δυσωποῦντα,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Οτιε πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν
 τῷ ὕψει, ἐν ᾧ εὔρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν
 τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις
 τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστῆρ
 ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Κλήμης παμμακάριστε, πρέσβευε
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλάγ. δ'.

Ε'ορτὴν χαρμόσυνον ἐορτάζει σήμερον Σαγματίου Ὅρος,
 ἐν ᾧ φιλέορτοι, Ὁσίου νεοφανοῦς, μνήμην τελοῦντες, Κλή-
 μεντος τοῦ ἐτι τούτου ἀνατείλαντος· καὶ συγκαλοῦντες τὰς
 φίλας καὶ γείτονας Μονὰς Μυουπόλεως καὶ Δομποῦ, τὴν
 μὲν ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις οἷς κέκτηται, Μελέτιον αὐχοῦσαν
 τὸν πολυθαύμαστον, τὴν δὲ ὡς τὸν θαυματουργὸν ἔχουσαν
 νέον Σεραφεῖμ, συνευφρανθῶμεν πνευματικῶς καὶ πανηγυρί-
 σωμεν θεοπρεπῶς, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ψάλλοντες εἰπώμεν, ὁ
 ἐν ἀγίοις θαυμαστός Κύριος, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τὰ ἐπὶ
 γῆς τῶν ὀρθοδόξων συστήματα, ἐκ παντοίων κινδύνων λύ-
 τρωσε, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον ὡς φι-
 λάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα
 σαρκί, Μῆτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἰκετῶν παρακλή-
 σεις, δέχου πανάμωμι, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν
 πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει
 σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸν στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ Σαγματίου φρουρός, καὶ μοναζόντων τῶν ἐκεῖ
 ὁ παράκλητος, διώκτης τῶν πολεμίων, καὶ πειρατῶν ἀσε-

βῶν κατὰ τῶν ὀπίων τὰ ὀρημάτα· ζητούντων ἐκάστοτε ἐξαρπάσαι σπαράξαι τε, ἀναχαιτιζῶν κραταιᾷ ἀντιλήψει σου, καὶ προπύργιον τῆς μονῆς ἐνδεικνύμενος· ὄντως ἀκαταμάχητος, καὶ στύλος καὶ στήριγμα τῶν ἱερῶς ἀσκουμένων, ὑπογραμμός τε σωτήριος, καὶ τύπος ὑπάρχων Κλήμης διό σε νῦν μακαρίζουσι.

Στιχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀσπὴρ ὁ μέγας, ὁ αἰετὶ διαυγέστατος, τῷ κάλλει ὠραϊζόμενος, τῆς ἰσαγγέλου ζωῆς, ἀρετῶν τε θείαις λαμπηδόσι. ψυχῇ τε καὶ σώματι, καθάρως δι' ἀσκήσεως, Τριάδος ὄντως τῷ φωτὶ λαμπρυνόμενος· ὁ ταῖς ἐκλάμψεις, τῶν ἐνθέων σου πράξεων, ἅπασι τὴν σεβάσμιον, ἐμφαίνων ἀπόλαυσιν, διαγωγῆς ἐναρέτου, εὐφρανόμενης τὸν Κύριον, αὐτὸν ἐκδυσώπει, παρασχεῖν τοῖς σέ τιμῶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου Θεόφρων γενήται, δι' ἧσπερ πρὸς ὕψος ἤρθης, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὀμιλεῖν παμμάκαρ κατηξίωται, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεις· μαρμαρυγαῖς δε, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσαγγέλον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἰκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν καὶ πανσεβάσμιον μίμημην σου, σὺν σοὶ πρραστῆναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησόμεθα, δεῦτε τὸ ἡμέτερον καύχημα, Κλήμεντα τιμήσωμεν, καὶ τοῖς ἄσμασιν ὡς ἀνθεσιν, τοῦτον καταστέφωμεν, οὗτος γὰρ ἀπὸ βρέφους εἰλικρινῶς τὸν ὄντως Δεσπότην ποθήσας τὰ πάντα κατέλιπε, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν. Ὁθεν καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ὀπίσω αὐτοῦ, καθάπερ ἔλαφος διψῶσα προσέδραμεν ἐκ τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς, νοερώς ποτιζόμενος, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, νηστείας καὶ

ἀγρυπνίας καταμαράνας, χάριν θαυματῶν, παρά Θεοῦ πλουσίως ἀπῆλειψε, πνεύματα πονηρίας δώκειν, και νοσοῦντων τὰς ἰάσεις παρέχειν· καὶ νῦν παριστάμενος τῷ πανακτι Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τό, Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον κτλ.

Ἀπολυτικίον. Ἦχος α΄. Τῆ. Ἐρημου πολιτίης.

Τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ματαίου αἰῶνος ἐμίσησας Θεόφρων ὀσιώτατε Κλήμης καὶ ὄρος κατελαβες τραχύ, ἐν ᾧ προτομίλεις τῷ Θεῷ, διὰ τοῦτο συνελθόντες, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· δόξα τῷ σὲ δοξασαντι, δόξα τῷ σὲ στεφάνωσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ τοῦ πᾶσιν ἰχματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε.

καὶ ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τρυφον σου Σωτηρ.

Ἦμνοῦμεν τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τὴν πᾶσι τοῖς πτωχοῖς, χορηγοῦσαν ἀφθόνως, τὴν ἴσιν μακάριε, τοῖς ἐκ πόθου κραυγαζουσι, σῶσον ἅγιε, ἡμᾶς τοὺς δούλους σου σῶσον, ταῖς πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν, Κλήμης τοῦ ὄρους ὑπέρμαχε.

Δόξα.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, φωτίζων τοὺς πιστεῖ σου, προσίστντας μακάριε ὄθεν αἴτησαι, τὸν Δεσπότην φωτῆσαι τὰς

ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Κλήμης Θεόφρων πα-
τὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα παντες, πκρθένον ἀληθῶς,
καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν
ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν σὲ κε-
κτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν 6' Σπηλολογία. Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Επὶ γῆσ ὡσ ἄσαρκοσ ἐν ἀρετῇ διαπρέψε, πολιτείας γέ-
γονασ ἐπουρανοῦ ἐργάτησ, Πνεύματοσ διὰ τὸ Ἅγίου φανεῖσ
δοχεῖον, χάριτι θυματῶν μάκαρ ἀντεδοξάσθησ, διὸ πάν-
τεσ σου τὴν κάραν, σέβομεν πόθῳ πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Δόξα.

Τῶν Θηδῶν προίστασαι, σκέπων φρουρῶν Θεοφόρε, τού-
τους πάσης θλίψεωσ, ἀπολυτροῦμενοσ σαφῶσ, ἐρημιτῶν ὡ-
ραιότατον κλέοσ καὶ δόξα Κλήμησ πανένδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαισ, καὶ πρεσβεία ἔτοιμοσ
τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σὲ ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ
παρίδησ ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχοσ πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σοὶ γαστρί.

Τοῦ σεπτοῦ Μελετιοῦ τοὺσ ζηλωτάσ, καὶ κλινοὺσ τοῦ
Κυριοῦ θεραπευτάσ, τοὺσ πᾶσαν τὴν ἐνθεον, ἀρετὴν ἐξασκή-
σαντασ, καὶ ἐν ὄρεσι πάντα, τὸν βίον τελέσαντασ καὶ πα-
θημάτων δειχθέντασ, ἀκέστορασ ἄσμασι, Κλήμεντα τὸν
θεον, σὺν αὐτῷ καὶ τὸ γέρασ, ἀρετῶν τιμήσωμεν, Γερμα-
νὸν τὸν αἰοίδημον, καὶ Χριστῷ ἐκδοήτωμεν, ταῖσ εὐχαῖσ
αὐτῶν ὁ Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην βράβευσον τῷ κόσμῳ σου τοῖσ
προσκυνοῦσιν ἀξίωσ, τὴν σεπτὴν εἰκόνα Ἰμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφουσ μο-

λύνας ἔμιαρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἑμαυτὸν κατερύ-
 πωσα καὶ οὐκ ἔχω τί πράξει, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι· ἀλλ'
 οὐδὲ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ κόρη ἐπίσταμαι· φεῦ μοι
 τῷ ἀχρείῳ διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν πανάχραντον,
 νῦν προστρέχω καὶ δέομαι ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον πρέ-
 σθευε πῶ σῶ υἱῶ καὶ Θεῶ τῶν πταισμάτων ἄφειν δοθῆναι
 μοι, εἰς σέ γὰρ παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Οἱ Ἀραβαθοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχος.

Προκείμενον ἤχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
 Στιχ. Γ. Δ. αποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Τὸ πᾶσα προή.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου.

**Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς πάντα μοι παρε-
 δόθη κτλ.**

Δόξα· ταις τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν ταις τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν
 κατωρθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν
 καμάτων σου τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν
 ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζή-
 λωσας παρρησίαν ἔχοντες ἐν τῇ μνήμῃ σου εἰρήνην αἰτη-
 σαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

*Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στίχ.
 καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ἦ. ὠδὴ α΄. ἤχος δ΄.*

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοιξωμεν στόματα πεπληρωμένα τῆς χάριτος, καὶ ὕμνοις
 αἰνέσωμεν τὸν θεὸν Κλήμεντα, καὶ Ὁσίον Γερμανὸν τὸν
 γενναῖον, τὸν τούτου θεράποντα ἐγκωμιάσωμεν.

Σωμάτων ἐμφύχων τε, καὶ παθημάτων ἀκέστορες ἐδει-
 χθητε ἅγιοι, καὶ μετὰ θάνατον τοῖς λατρεύουσιν ἡμῶν,
 τὴν θεῖαν μνήμην, πανηγυρίζουσι, ταύτην ἐκάστοτε.

Εὐώδη χάρισματα, ὁ θεὸς ὄντως ναὸς ὑμῶν, ἐκβύζει ἀέ-
ναα εὐωδιάζων ἡμᾶς, ἐπομβρίαις γάρ, τοῦ Πνεύματος τοῦ
θείου, τὴν χάριν εἰλήφατε, τὴν ἀνεκλάλητον.

Θεοτοκίον.

Ωρατος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων δυνάμεων, ὁ θεὸς σου
γέγονεν, οἶκος ὁ ἐμφυχος, ἢ ἐν μήτρᾳ σε, βαστάσασα παρ-
θένος, τὸ ἕρος τὸ ἅγιον, σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

*Ἐτερος κανὼν τῶν ὁσίων· ὦν ἡ ἀκροστιχίς
Κλήμεντα καὶ Γερμανόν, ἑμνοσίε γερατρά.*

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ δ΄.

Ἀρματηλάτην Φραῶ ἰβύθισαι.

Κλέος σωτήρ μου, τῶν ὁσίων πέφυκας καὶ γέρας ἄρρη-
τον, διὸ κάμοι δίδου, αἴγλην τὴν ἀκήρατον, τοῦ παναχράν-
του πνεύματος, ἐπαινέσαι συντόνωσ, τοὺς ἱερούς σου θερά-
ποντας, οὓς αὐτὸς καλῶς προεδόξασας.

Λόγῳ ἐνθέῳ τῶν γραφῶν θεσπέσιοι οἰακιζόμενοι, τὴν γεη-
ρὰν πᾶσαν, σχέσιν διεφύγετε, καὶ κόσμου τὸ κλυδόνιον,
καὶ πρὸς μάνδραν ὁσίων, εὐθέως ἐνεσκηνώσατε, αὐλοὶ καθά-
περ καὶ ἄσταρχοι.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Η΄ τοῦ ὁσίου Μελετίου χαίρουσα, μονὴ ἐδέξατο καὶ τοῖς
σεμνοῖς τρόποις, τῆς παιδαγωγήσεως, παγκάλως σε ἐθρέ-
ψατο, καὶ εὐδόκιμος ὤρθης, ἐν μοναστῶν ὀμηγύρεσιν Κλή-
μης μοναζόντων ἀγλαῖσμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν κτίστην, τοῦ παντὸς ἐβάστασας, Θεογεννήτωρ
ἀγνή, καὶ ἐκ μαστῶν τρέφεις, γάλακτι τὸν τρέφοντα τὰ
παντα θεῖῳ νεύματι, καὶ γὰρ ἔτεκες τοῦτον, ὑπερφυῶς χρη-
ματίσματα, ἄνθρωπον δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Καταβασίαι. Χέρσον ἄβυσσον τόπον.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοὺς σοὺς ὑμνογράφους παντεπόπτα, τοὺς πίστει προστρέ-
χοντας αἰεὶ, ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου, ἐπηρειῶν ἀπάλλαξον,
ταῖς ἐπαγρύπνοις στάσεται τῶν Θεοφόρων ἁγίων σου.

Πολλούς διανύσας τούς ἀγῶνας, ἐν ὄρει ὑπαίθριος σοφῆ τὸν στέφανον ἀπειλήφας, τῶν πόνων σου μακάριε, καὶ συνευφραίνει πάντοτε, σὺν Γερμανῶ τῷ θεράποντι.

Γλώσση, ψυχῇ καὶ διανοίᾳ τούς θείους ὑμνήσωμεν πιστοί, ὁμοσκύνους θεράποντας, τοῦ Βασιλέως σήμερον, Κλήμεντα τὸν ἱσάγγελον, καὶ Γερμανὸν τὸν στερρόψυχον.

Θεοτοκίον.

Ρανίσιν ἐλέους σου παρθένε, τούς ἀνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων, πάναγνε, καὶ ἐσβεσμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνία ἐπτάφωτε.

* Ἄλλως: Ὁ κατ' ἀρχὰς τούς οὐρανοὺς.

Εἴρως ὁ θεὸς τῶν καλῶν, τῆς σχέσεως τοῦ ματαίου, καὶ προσκαίρου τούτου βίου χωρήσας, ἐν ἐρήμοις κατοικεῖν, Κλήμεντα παρεσκεύασε, καὶ Γερμανὸν τὸν θεῖον εἰς ἀρετῶν κτῆσιν ἄπασαν.

Μεανικῶς τοῦ δυσμενοῦς, τούς δόλους καὶ τὰς ἐνέδρας, ἐξελεύρωσας, καὶ τούτου τὰς πλάνας, ἐναπέδρασας σοφῶς, Κλήμης, ταῖς ὀλονύκταις σου, δεήσσει πρὸς τὸν θεῖον, νοός τε νηφαλαιότητε.

Δόξα τοῦ ἀγίου.

Τὴν ἐν τῷ στύλῳ ἀνδρικήν, ὑπομονὴν ἐνορῶν σου, καὶ τὴν ἄλλην καρτερίαν, ἣν ἔσχες, ἐπηρᾶτο δοχρῶς τούς πόνους καταλύειν σου, ὁ πονηρὸς ἀλλ' ὄρθη, κώνοπος ὄντως χαυνότερος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἴχραντε μήτερ τοῦ Θεοῦ, ὑψηλοτέρα τῶν ἄνω, Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ σὺ ἐφάνης, ὡς τεκοῦσα τὸν Θεόν· διό με ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐχθροῦ ἐπειρίας, ἀνώτερον ἐναπέργασον.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ.

Τούς ὁσίους Κυρίου καὶ ἐραστάς, τούς τὰ πάθη μειώσαντας ὀλικῶς, ὕμνοις ἐπαινέσωμεν, καὶ ἐπαίνους ὑμνήσωμεν,

τοὺς ἐν τῷ ὄρει τοῦτο ἐνθέως ἀτκήσαντας, καὶ ὡς φωστῆρας εἰς πάντα, τὸν κόσμον ἐκλάμψαντας. Ὅθεν μετὰ πότμον, ἰαμάτων τὴν χάριν, λαβεῖν ἠξιώθησαν, τὰ σεπτὰ ὕμῶν λείψανα, Θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύτατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην Ὑμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ως πανάμωμος νύμφη τοῦ ποιητοῦ, ὡς ἀπειράνδρος μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ παρακλητοῦ πανάμωμοι, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώνιον μόνων παῖγιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ρῦσαι λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτήσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε, διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο ἀσκήσας ἐν τῷ ὄρει Σαγματίῳ Θεοφόρε, καὶ ἀποτεφρώσας, τὴν ἐκ τῶν παθῶν ἀμαυρότητα, Κλήμης Θεόφρων ἐγένου, ἰσοστάσιος, καὶ ἰσόρροπος, σὺ τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλῶπισμα.

Εγκρατεία Θεοφόρε, τὰς ψυχὰς ἐκλαμπρύναντες, ὅσοι πατέρες, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκοσμήσατε, δικαιοσύνην, ἀγάπην καὶ ταπεινώσιν, ὅθεν νῦν μετ' ἀγγέλων ἀγάλλεσθε.

Η συχάζων ἐν τῷ ὄρει, Σαγματίῳ ὑπαίθριος, χάριν ὑπεδέξω, θείαν ἐκ Θεοῦ γενναιοτάτα, καὶ χαρισμάτων ἐγένου, θείων ἔμπλεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σώζων αἰεὶ προστασίας σου.

Θεοδοκίον.

Επὶ θρόνου ἐπηρμένου φοβεροῦ ὁ καθήμενος, μητρικὰς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπτωθεῖσαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέσιν, τὴν ἐξ Ἀδάμ χαρίζομενος.

* Άλλος. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κλέος σαφῶς, ἐντιμον σὺ ὄντως γέγονας, σὺ καὶ δόξα, σὺ καὶ ἐγκαλλώπισμα, τῶν μοναστῶν, καὶ ὑπογραμμὸς Κλήμης Θεοφόρε, τοῖς ἐν τῇ μάνδρα ἀσκήσασι τοῦ θείου Μελετίου, καὶ ἡμῶν τοῖς τιμῶσι τὴν σὴν μνήμην σεπτῶς καὶ γεραίρουσι.

Ισχύς Χριστός, καὶ καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῆς ψυχῆς σου, πάτερ ἱερώτατε, καὶ γλυκασμός, γέγονε σαφῶς· σὺ γὰρ τὴν φροντίδα, τῶν γενηρῶν καταλέλοιπας πατρίδος καὶ γονέων καὶ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, καὶ Χριστῶ ἀνεκραύγαζες δόξα σοι.

Δόξα. Τοῦ ἁγίου.

Αἴλλος σαφῶς στυλῖτης νέος σὺ γέγονας, καὶ τοῦ πάλαι Συμεῶν ἐφάμιλλος, σὺ γὰρ ζηλῶν, ταῖς ἐπ' ἀρεταῖς, ὄντως καρτερίαν, ἐκείνου μακαριώτατε, ἐν στύλῳ ἐκαρτέρεις, νηφετῶν τὰς νιφάδας καὶ Χριστῶ ἀνεκραύγαζες δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γαστήρ ἡ σὴ ἄχραντε σκηνώμα γέγονε, καὶ δοχεῖον ὅλης τῆς Θεότητος, καὶ γὰρ εἷς τῆς τρισσοφουῶς, ἁγίας Τριάδος, ἐν σοὶ σκηνώσας πανύμνητε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀνεκαίνισεν ὅλην, τὴν παραπεπτωκυῖαν.

Ὡδὴ εἶ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν ἄγγελοι, ὁρῶντες τὸν ἀγῶνά σου Κλήμης Θεοφόρε, ἐν τῷ κόσμῳ, ὃν ἐμιμήσω, τὸν ὑπερκόσμιον, βίον ὡσπερ ἄταρκος βιῶν, ὅθεν μεταβέβηκας ἐν τοῖς τούτων σκηνώμασι.

Ανέσπασας ὅτιε, τὸ κατ' εἰκόνα ἄσπιλον, πόνοις σου παμμάκαρ καὶ καμάτοις, δι' ὧν ἐδέξω, τῶν χαρισμάτων πληθύν, ἐκ Θεοῦ τοῦ κτίσαντος τὴν γῆν, καὶ καταφωτίσαντος, τοὺς αὐτὸν ἀγαπήσαντας.

Απέβαλλες ὅσιε, τοῦ κόσμου τὴν προσπάθειαν, ὅλη σου ψυχῆ καὶ διανοία, καὶ ἀπηλλάγης, τούτου δι' ἅπαντα, χρο-

νον τῆς ζωῆς σου εὐσεβῶς, ὅπως τὸ ἀρχαῖόν σου, ἀναλάβῃς ἀξίωμα.

Θεοτοκίον.

Α΄ πασαν τὴν ἔκπτωσιν, φύσιν ἐκαινούργησας, ἄχραντε παρθένε Θεοτόκε, καὶ προσηγάγω, εἰς ὃ ἐτύγγανε, πρότερον ἐν δόξῳ καὶ λαμπρῶς, ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, οἱ πιστοὶ Θεονούμφευτε.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπώσει.

Ε΄ν σπηλαίῳ ὡς πάλαι Ἡλιοῦ ἐνίκησας Κλήμης πανθαύμαστε, σὺν τῷ θείῳ ὄντως Γερμανῶ, καὶ Θεῶ εὐηρέστησας, ἀλλὰ νῦν ἀγάλλει, ἐν παραδείσῳ μετὰ τούτου, οὗ τὸ κάλλος αἰεὶ φαντάζεσθαι.

Ρωμαλαίαν τὴν φρένα, ἔχοντες πανάριστοι οὐκ ἐπτοήθητε, δυσμενοῦς τὸ θράσος, καὶ τὴν τόλμην τὴν ὀλεθριωτάτην, τῇ γὰρ πανοπλίᾳ τῇ τοῦ Σταυροῦ θωρακισθέντες, τὴν ἐκεῖνου ἐτρέψατε φάλαγγα.

Δόξα τοῦ ἀγίου.

Μετανοίξ τοῖς τρόποις, ὁ ποιμὴν ἀγνωῶν σου τὴν ὑπερθαύμαστον, ἀρετὴν τρισμακάρ, τοῖς ποσὶ σου προσῆλθε καὶ ἤτησε, τὴν συγγνώμην ὄλως, ὡς σφαλερῶς τὰς ὑπολήψεις, ἐσχηκῶς τῶν ἀρίστων σου πράξεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α΄ πείρανδρος παρθένε, τέτοκας τὸν ἄχρονον Πατρὸς ἀνάρχου υἱόν, πνεύματος ἀγίου, ἐπελεύσει ἐν σοὶ παναμώμητε ὅθεν καὶ κυρίως, ὁμολογοῦμέν σε μητέρα, τοῦ Θεοῦ τῶν ἀπάντων Θεόνυμφε.

ᾠδὴ 5΄. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμ.

Τὴν θεῖαν ἅπαντες σήμερον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ μονάζοντες, καὶ ἐκθειάζοντες, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ Κλήμεντα τὸν θεῖον ἐγκωμιάσωμεν.

Τοὺς πόνους μάκαρ καὶ κόπους σου, ἀξίως εὐφημοῦμεν

κραυγάζοντες, δεῦτε συνέλθομεν ἐγκωμιάσαι σαφέστατα τοὺς ἀσκητὰς Κυρίου καὶ Θεοκήρυκας.

Αἴγρῦνψ στάσει καὶ δάκρυσι κατέσβεσας παθῶν τὰ οἰδήματα, Κλήμης μακάριε, καὶ ἀπετέφρωσας τέλειον, ὡς ἀθλητῆς Κυρίου ἀξιοθύμαστος.

Θεοτοκίον.

Προστάτην μέγαν ἐν θλίψεσι κεκτήμεθα παρθένε πανύμνητε, ὅθεν βοῶμέν σοι, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζοντες, Χριστιανῶν ἀπάντων χαῖρε τὸ καύχημα.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νηστεία μὲν τὴν ἀγλήν, σὺ τῶν παθῶν ἐξηφάνισας, αὐλφ δὲ προσευχῇ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, γενόμενος ὄργανον, πνεύματος ἁγίου, καὶ ὁτίων ἐγκαλλώπισμα.

Οὐβίως σου τὴν ζωὴν, ἀπὸ σπαργάνων ἐκόσμησας, ταῖς καλλουαῖς τῶν σεπτῶν, ἀρετῶν τρισόλβιε· ὅθεν καὶ ἀπειλήφας ἐκ Θεοῦ πλουσίως, ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Νοδὸς τὴν καλλονὴν, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἐνέργειαν, ἐθαύμασε καὶ πληθὺς ἀγγέλων, πανόλβιε, ὠρατος γὰρ γέγονας, ἀρεταῖς ὁσίαις, Κλήμης πάτερ ἱερώτατε.

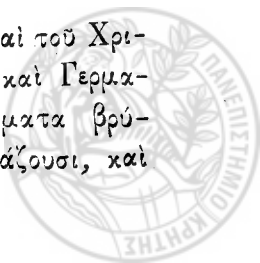
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε οἱ πιστοί, τὴν πανακλώμητον δέσποιναν, συμφώνως τῷ Γαβριήλ, ὃς σοὶ προσεκόμισε, τὸ λύπης ἀντίθετον, οἷα μυστοπόλος, τῶν ἀρρήτων ὑπεράχραντε.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρ.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει φαινοὺς καὶ οὐρανόφρονας, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀληθῶς θείουσ θεράποντας, Κλήμεντα καὶ Γερμανὸν ἀνευφημήσωμεν, οὔτοι γὰρ ὡς ποταμοὺς ἰάματα βρύουσι, τοῖς θερμῶς τοῖς λειψάνοις αὐτῶν πελάζουσι, καὶ κραυγάζουσι, χαίροις ζεῦγος ἀγιόλεκτον.

Ὁ οἶκος ἄγγελος πρωτοστάτης.

Αγγελοι τῇ ἀσκήσει, Θεοφόροι δειχθέντες, πορεύετε ἡμῖν τὰς ἐλλάμψεις Θεόθεν, καὶ τὰς γε ἀειφώτους μαρμαριγὰς τῆς ἀρετῆς, καὶ τοῦ θεοῦ φωτὸς τὴν καλλονὴν· εἶδὲ καὶ κραυγάζομεν, τοιαῦτα μεγαλοφώνως. Χαῖρε Κλήμης ἀσκητῶν καλλονή, Χαῖρε Γερμανὲ φυτὸν ἀειθαλές, Χαῖρε μοναζόντων τὸ ἐγκαλλώπισμα, Χαῖρε Βοιωτίας τὸ ἀγαλλίαμα. Χαίρετε φωσφόροι καὶ λαμπτήρες ἀείφωτοι. Χαίρετε καλλονῆς παραδείσου ἐπόπται. Χαίρετε κρουνοὶ τῶν θαυμάτων ἀέννοι. Χαίρετε φαιδροὶ μαργαρίται θεοί, Χαίρετε τῶν ἐν βίῳ ἀκέστορες, Χαῖρε ζεῦχος ἀγιόλεκτον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κς . τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Κλήμεντος καὶ Γερμανοῦ, τῶν ἐν ὄρει Σαγματιῷ ἀσκησάντων πλησίον τῆς ἐπταπύλου Βοιωτίας.

Κλήμης ὁ θεῖος, ἐν μεταρσίῳ στύλῳ,
ἀρθεὶς ἀνέπτει, πρὸς μονὰς οὐρανίου.
Κλήμης Ἰανουαρίου θάνεν εἰκοστῇ ἕκτῃ
γέρας ἀρετῶν, Γερμανὸς γεγαίρησθω,
ὡς τῶν γενηρῶν, λειοπιῶς πᾶσαν τέρψιν.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ὁσιώτατος πατὴρ ἡμῶν Κλήμης, εἶλκε τὸ γένος ἐκ τῶν πάλαι χρυσῶν Ἀθηνῶν, γέννημα καὶ θρέμμα ὑπάρχων, τῆς αὐτῆς πόλεως. Γεννηθεὶς δὲ καὶ ἀνατραφεὶς ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοχρίστων γονέων, καὶ ἐπισήμων ὄντων τῆς πόλεως, καὶ εἰς μέτρον ἐλθὼν ἡλικίας, τὰ Ἱερὰ ἐκπαίδευσται γράμματα, τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιποντων, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖσε ἀπελθόντων ἀναπαυτήρια, τῷ ἀριθμῷ τοῦ κλήρου συγκαταλέγεται, τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγίας ἐκκλησίας· εὐλαβῶς δὲ καὶ ὁσιῶς τὰς θείας ἐν αὐτῇ, ἐπιτε-

λῶν λειτουργίας, καὶ ταῖς ψαλμωδίαις σχολάζων καὶ ἀναγνώσει, μικρὸν ἐν αὐτῇ διέτριψε χρόνον, φθάσας δὲ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς αὐτοῦ ἡλικίας καὶ ἀνδρωθεὶς καὶ τὰς καταγιγίδας καὶ σπιλάδας τοῦ ματαίου κόσμου ἀπαλιπῶν, τοὺς θορύβους καὶ τὴν τύρβην τοῦ βίου τούτου ἀποσεισάμενος τέλειον, ὡς αἶε μὴ ἐμμένουσαν εἰς τὴν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, μεταβαίνει μονήν. Ὁ δὲ Ὁσιώτατος Μελέτιος, ὡς πατὴρ φιλόστοργος, περιχαρῶς καὶ φιλοφρόνως τοῦτον δεξιόμενος, καὶ τριχίνοις αὐτὸν ἀμφιεσάμενος ἐνδύμασιν καὶ τὰς τούτου τρίχας ἀποκειράμενος, καὶ τοῖς τῶν μελονειμένων, καὶ πενιχρῶς ἐνδεδυμένων δοκιμῆς ἐγκατάξας, τὴν πνευματικὴν παλαίστραν, καὶ τὴν ταύτης τοῦτον, ἐκπαιδεύεται ὁδόν. Ὁ δὲ τὸν τραχὺν καὶ σκληρὸν ὑποδὺς τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος βίον, καὶ κόπον τῷ κόπῳ καὶ ἀγρυπνίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ προσθείς, τὰς τε ἀναβάσεις, ὅσαι ὦραι ἐν τῇ καρδίᾳ διατιθέμενος, καὶ εἰς μέτρον θεωρίας ἀχθεὶς τοὺς κατ' αὐτὸν ἅπαντας ἀδελφοὺς τῇ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει ὑπερηκόντισε πρὸς τούτοις δι' ἔθος ἦν τῷ ἁγίῳ Κλήμεντι, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐσπέρας, ἀνέρχεσθαι εἰς τὸ ὄρος (τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλούμενον πόρταις) προσεύξασθαι τὸ ὄρος, φημί τὸ ἀντικρὺ, τοῦ Σαγματίου ὄρους ἐγκείμενον, προσευχόμενος δὲ ἐν αὐτῷ, αἰθέριος ὡς ἓνα πῆχυν ἴστατο τὰς χεῖρας καὶ τὸ ὄμμα, εἰς οὐρανοὺς ἀνέχων, καὶ Θεῷ ἠσύχως προσομιλῶν, ἀδελφὸς δέ τις, Ἰάκωβος τοῦνομα, τοῦτον παραφυλάξας καὶ θηρεύσας, ἐθεάσατο αὐτὸν ὑφούμενον καὶ πετώμενον ἐν τῷ ὄρει· ἰδὼν δὲ τοῦτο τὸ ὑπερβολικὸν ὁ προρρηθεὶς τερατούργημα, ἐτράνωσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἐμφανές, ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ μονῇ ἀδελφοῖς. Ὁ δὲ τρισόλβιος καὶ θεῖος ἀνὴρ, γνοὺς τὸ πραχθέν, ὅτι κρυπτόμενος καὶ φεύγων τὸ κενὸν τῶν ἀνθρώπων δοξάριον ἐφωράθη καὶ ἐπὶ τούτοις, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν τιμὴν ἦν ἔκτοτε τούτῳ προσεῖχον οἱ ἀδελφοί, καταννοήσας ἠβουλήθη λάθρα τῆς μονῆς ἐξελεῖν, τριάκοντα ἐν αὐτῇ διανύσας χρόνους, ἐξελθὼν ποίνυν ὁ ὁ-

σιος τῆς μονῆς, μηδενὸς τοῦτο γινώσκοντος, τὸ Σαγματίον ἕρος καταλαμβάνει, καὶ πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ οὔσαν σμικροτάτην μονήν, βραχύ τι προσέμεινεν, εἶτα ἄκρου ἐκ στύλου περὶ τὴν ἀκρῶρειαν κειμένου ἐντυχῶν, καὶ εἰς μέγα ὕψος ἡρμένου καὶ μάλλα ὄντος φρικώδη θεάματος τοῖς παραβάλλουσιν, ἐπιδάνει ἐν αὐτῷ ἀνιών, καὶ ἐγκαθίρξας ἑαυτὸν ἐν τῷ ἐν αὐτῷ ὑπερθεν ὄντι πυργίσκῳ τοῦ λοιποῦ τόνδε τὸν μάταιον, καὶ φθαρτὸν βίον μέχρις ἐσχάτων διήνυσε, πολλῶν θεόθεν, ἀξιώθεις χαρισμάτων. **Μαθὼν δὲ τὸν τοῦ Κλήμεντος ἀποδρασμόν, ὁ τῆς τοῦ Ἁγίου Μελετίου μονῆς Καθηγούμενός τε καὶ προεστώς, ὁ γὰρ ὄσιος Μελέτιος ἤδη ἦν τεθνικῶς, μοναχοὺς τινὰς πρὸς τὴν τοῦ Κλήμεντος ἀναζήτησιν ἀποπέμπει, ἐξελθόντες δὲ οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς καὶ ἀνερευνήσαντες ἀκριβῶς, ἤκουσαν ὅτι ἐν τῇ τοῦ Σαγματίου ἕρους μονῇ ἀπελθὼν διατρίβει ὁ Ἀββας, ἀνέρχονται λοιπὸν εἰς τὸ ἕρος οἱ μοναχοὶ τοῦτον ἀναζητοῦντες, εὐρόντες δὲ αὐτόν, καὶ προφθεγξάμενοι τοῦτον, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ἡγουμένου, καὶ προσκαλεσάμενοι αὐτόν μετ' εὐλαβείας πλέον οὐδὲν ἐλύπουν ὑπέστρεψαν τοίνυν οἱ μοναχοὶ ἄπρακτοι, μὴ εἰς τὸ αὐτῶν τοῦτον καταπειθόμενοι θέλημα, ἔφευγε γὰρ ὁ μακάριος διωκόμενος τὸ κενὸν καὶ μάταιον τῶν ἀνθρώπων δοξάριον. Ὁ δὲ τῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου μονῆς προεστώς, τοὺς μοναχοὺς εἰς κενὸν ἐπανελθόντας ἰδὼν, καὶ ἀνερωτήσας καὶ μαθὼν τὰ λεχθέντα αὐτοῖς παρ' ἐκείνου, ἀφορισμῶ ἄλύτῳ αὐτὸν καθυπέβαλλεν, ὁ δὲ ὄσιος Κλήμης, ὡσπερ ἀδάμας στερρός, ὑπ' οὐδενὸς σκληροῦ καὶ ἀντιτύπου σιδήρου τεμνόμενός τε ὁμοῦ καὶ θρυπτόμενος, ἔμεινεν ἐν τῷ ὑψηλῷ ἐν στενοτάτῳ στύλῳ, τὰς φορὰς τῶν ἀνέμων καὶ καυμάτων, καὶ ὄμβρων γενναίως ὑποφέρων πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ θλίψει, καὶ στενοχωρίᾳ, τῷ Θεῷ προσομιλῶν καίπερ παγετοῦ, καὶ ἡλιακοῦ καύσωνος, πολλοῦ ὑπάρχοντος γενομένου, προσομιλῶν τὰς δὲ δειματώσεις, καὶ τοὺς τῶν δαιμόνων πειρασμούς, πολλοὺς καὶ ποικίλους τυγχάνοντας, οὓς**

ἀνδρικῶ τῷ φρονήματι, ὁ γενναῖος ἀδάμας ὑπέστη, τίς γλῶσσα ἢ νοῦς ἀνθρώπινος δυνήσεται ἐξεῖπειν; ὅπου γε μάλιστα τριακόνα ἐν αὐτῷ φθάσας, ὁ καρτερικὸς ἄνθρωπος διετέλεσε χρόνους ἀλλὰ μὴν πρὸς τούτοις λέγεται, τὸν τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Μελετίου προεστώτα, τὸν πάλαι ποτὲ ὡς ἔφην εἰπὼν τὸν Κλήμεντα ἀφορισμῶ καθυποβαλόντα, ἐν ἀσθενείᾳ περιπεσόντα, τινικαῦτα παρακελεύεται, φοράδην ἑαυτὸν τοῖς μοναχοῖς βασταχθῆναι, καὶ εἰς τὸ Ὅρος, τὸ ~~παρὰ πάντας~~ Σαγματίον καλούμενον ἀναχθῆναι ὅπως συγχώρητον διὰ ζώσης φωνῆς ἐκ τοῦ Κλήμεντος αἰτήσεται, τάγε λοισθία πνέοντα, καὶ τὸ συγχώρητόν μοι Ἀββᾶ Κλήμης, ἐκ τοῦ ἡγουμένου φωνητικῶς ἐνεχθῆναι, καὶ ἀοράτως αὐθις φωνὴ παρὰ τοῦ Ὁσίου Κλήμεντος ἀντ' ἐνεχθῆναι, τὸ ὁ Θεὸς συγχωρήσει σοι ἀδελφέ, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Εὐλαβῶς δὲ νῦν φυλάττεται ἡ ἀγία καὶ σεβάσμιος αὐτοῦ Κάρα, ἣν ἐπικαλούμενος αὐτὴν μετ' εὐλαβείας εἰς ἀγιασμόν, λαμβάνει ταχεῖαν ἀνάρρωσιν εἰς διαφόρους ἀσθενείας, ὡς ἔχων παρρησίαν ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Παντοδύναμον καὶ Δημιουργὸν Θεόν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσοι ἐπικαλεσθῶσι τὴν τοῦ Ἁγίου βοήθειαν εἰς καιρὸν λοιμικῆς νόσου, μετ' εὐλαβείας ταχέως λαμβάνουσι τὸ ποθοῦμενον, ὡς καὶ ὑπὲρ τὴν τε προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ μονῇ ἀεννάως ἐκτελοῦνται θαύματα, ἥτοι δαιμονιζομένων ἀπολύτρωσις, νοσοῦντων ἐκ διαφόρων παθῶν ἀπαλλαγὴ, ὡς τοῦτο γινώσκει ἅπαντα ἡ Βοιωτία καὶ ἡ πλησίον αὐτῆς Εὐβοία. Διὸ οἱ ἐπικαλούμενοι μετὰ καθαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς καρδίας τὴν τοῦ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Κλήμεντος βοήθειαν θεῖα ἐνεργεία λαμβάνουσι τὴν ἐκ παντοίων νόσων ἴασιν. Περιττὸν ἐνόμισα νὰ περιγράψω τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα τοῦ Ἁγίου θαύματα, τῶν πολλῶν προστάτην ὄντων καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ ζώσῃ γεννεᾷ.

Διὸ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἃς ἔχωμεν βεβαίαν πίστιν εἰς τὸν

Παντοδύναμον καὶ Δημιουργὸν Θεόν, ὡς καὶ εἰς τὸν τρισέ-
 βαστον καὶ θαυματουργὸν τοῦτον Ἅγιον Κλήμεντα, ὁ ὀ-
 ποτος ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν εἰς τὸν συμπαθῆ καὶ ἐ-
 λεήμονα Θεόν, θέλει μεσιτεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς
 σωτηρίας μας, καὶ οὕτω ποιῶντες θέλομεν ἀξιωθῆ τῆς
 ἐπουρανίου τοῦ Θεοῦ Βασιλείας, ἧς γένοιτο πάντα ἡμᾶς
 ἐπιτυχεῖν. Ἀμήν.

Περὶ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου Μελετίου τοῦ Μουσπόλει κρη-
 φει ὁ Μελέτιος (Τόμ. Β' τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας),
 ὅτι ἐξῆ ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἐν ἔτει ἀπὸ Περὶ δι-
 τῆς τελευτῆς τοῦ Ὁσίου Κλήμεντος, λέγει, ὅτι οὗτος ἐτε-
 λεύτησεν ἐν ἔτει ΔΡΙΑ.

Τὰς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶ-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

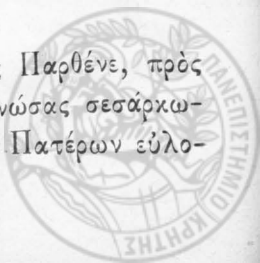
Μετὰ τῆς ἀνωθεν ροπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς
 δυσμενεῖς καταβχλῶν, Κλήμης καὶ Γερμανὸς ἀνεκραύγα-
 ζον ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην,
 τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, κατηυγάσθης βοῶν ἀγαλλόμενος,
 ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπέαις,
 ὥρατος κάλλει τῷ Θεῷ γεγονὸς ἐμελώδης γηθόμενος, ὑπε-
 ρῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντες Παρθένε, πρὸς
 ὄνπερ ἤμην ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας σεσάρκω-
 ται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος καὶ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
 γημένος.

*Άλλος. Οί ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν ἀύλοις χωρίαις ὁμιλῶν θεομάκαρ καὶ τῇ λαμπρότητι, τῆς ἄνω εὐωχίας, ἀλήκτως ἀπολαύων, διατῆρει τοὺς ψάλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡδονὰς θανατώσας, καὶ θυμὸν χαλινώσας, ὦ παμμακάριστε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἄνω κληρουχίας καὶ βοᾶς εὐφραίνεσθαι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Τῆς Τριάδος, ἁγῶν δόξαν, εὐσεβῶς κατήγγειλας, ὦ παμμακάριστε, φωτὶ τὸ τῆς Τριάδος, τρυφῶν ἐπαναπαύει καὶ βοᾶς εὐφραίνόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Σοφίας ἐμπλήσον πάντας, καὶ δυνάμειος θείας ἢ ἀνυπόστατος, σοφία τοῦ Ὑψίστου διὰ τῆς Θεοτόκου τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Παίδας εὐχαγεῖς ἐν

Συνδράμωμεν δεῦτε φιλεόρτων, συστήματα σήμερον γηθόμενοι, καὶ τὴν αἰσιδέσαστον, μνήμην καὶ πανιέρον τοῦ Θεοφόρου Κλήμεντος ἐγκωμιάσομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες καὶ ὑπερυψοῦτε, λαοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ θεῖά σου λείψανα παμμακάκρ ἐκβλύζουσι πάντοτε ἰάματα τοῖς πιστῶς προστρέχουσι χάριν εὐρεῖν καὶ ἔλεος ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου καὶ ἀναμέλπουσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡστυαία τὸ σῶμα κατετήξω, καὶ πόνω καὶ κακουχία κατεδάμασας τούτου τὰ σκυρτήματα, καὶ προανεβίβασας, τοῦτο ἄγνόν καὶ ἄμωμον, εἰς οὐρανοὺς ἀπὸ γῆς, διό σε ἐπαξιῶς ὑμνοῦμεν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Αγνήν και Παρθένοι, μετὰ τόκον, ὁ πάντων Δεσπότης διεφύλαξεν, ἄχραντε Θεόνυμφε, τὴν ἁγίαν μήτραν σου, και θεϊκῶς ἐκόσμησε, και κατεστόλισεν, αὐτὴν ὡς ὑψηλότατον θρόνον, ὅθεν ὡς μητέρα, Θεοῦ σὲ ὑμνοῦμεν.

* Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινος.

Σὲ ὁ κλεινὸς Μελέτιος, ἱερῶς ὑπεδέξατο, οἷο ἁγίαν, αὐτὸν μακάριε, μεθ' οὗ και διέλαμψας, μετὰ σαρκὸς ἐν τῷ κόσμῳ, πόνοις προσευχόμενος και εὐσεβῶς ἀνεβόησας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

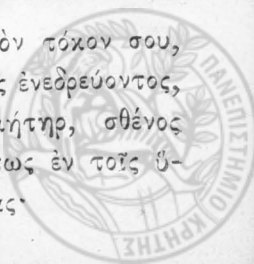
Γεωργηθεῖς ὡς ἔντιμον, κλῆμα ὄντως κατάκαρπον, ὑπὸ τῆς προνοίας, Κλήμης πανσεβάσμιε, καρπὸς προσενηγόχας, ἀξίως τῷ Δεσπότη σου, γινώσιν ἀληθῆ, σὺν φωτὶ εὐσεβείας, βοῶν ἀκαταπαύστως, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Εἴρωτι θείῳ κάτοχος, Γερμανὸς ὁ Θεόσοφος, γέγονε τῆς θείας, ἀρετῆς τοῦ Κλήμεντος, ὡς σπόγγος τὰ νάματα, τὴν ἀρετὴν ἐκμάσων, αἰεὶ και πόρους εὐσεβείας, ἱερῶς ἐνετρύφα, ἀναμέλπων γηθόμενος, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι παρθένε ἄχραντε, τοὺς ὑμνοῦντας τὸν τόκον σου, πασης ἀπειρίας, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς ἐνεδρεύοντος, ἐκεῖνος ἐν τοῖς λόγοις αἰεὶ, σὺ δὲ ὡς λόγου μήτηρ, σθένος ἡμῖν παράσχου, ἵνα σὲ εὐλογῶμεν, ἀπαύστως ἐν τοῖς ἡμῖνοις, και ὑπερηψοῦμεν, ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

᾿Ωδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Απας μοναστής, σκυρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδοχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ὁσίων πάντων πληθὺς γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τοῦ θείου Κλήμεντος, καὶ βοάτω, χαίροις ἀξιάγαστε Θεοφόρε πατήρ ἡμῶν μέγιστε, χαίροις μοναστῶν, ποιμὴν ὁ πανάριστος, καὶ διαπρύσιος, τοῦ Σαγματιοῦ ὄρους φωστήρ, Κλήμης ὁ μέγας καὶ ἀξιέραστος, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα, καὶ τὸ σπερέωμα τῶν ὁσίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα καὶ πιστῶν εὐσεβὲς ἀγαλλίαμα.

Ωφθης ἐπὶ γῆς, ὡς ἥλιος πάνσεπτε ὁ διαυγέστατος, ὁ φωτίζων ἅπαντα, καὶ ἐκλαμπρύνων τῆς γῆς πέρατα, ταῖς τῶν θαυμάτων λάμπεσι δαδουχίσμασι, καὶ φαιδρύνων πᾶσαν τὴν ὑφήλιον ταῖς πρὸς Κύριον θεαῖς προσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν γαστρὶ, Θεὸν τὸν ποιήσαντα, τὰ πάντα δέσποινα καὶ κατακοσμήσαντα, νόος μου πάντα τὰ πονηρέυματα καὶ ἐκ παιδὸς νοήματα, καὶ ἀτοπήματα καὶ εἰς μάνδραν, θείαν με ἐνεβιάσαντα, τῇ σεπτῇ προστασίᾳ σου ἄχραντε.

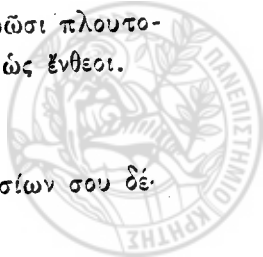
Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Αγγέλοις συναγάζεται ὁ κλεινός, σὺν ὁσίοις ὁμοῦ καὶ δικαίοις τε, ὁ ἱερός Κλήμης καὶ ὁ τούτου συμφοιτητής, ὡς ἐπὶ γῆς συζήσαντες, ἐν εὐλαβεστάτῃ διαγωγῇ διὰ χαρᾶς ἀγγέλων, ὁσίων καὶ δικαίων ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθησαν.

Ιάματα τοῖς πόθῳ τὴν ἱεράν, ἐορτὴν ἐκτελοῦσιν οἱ ὅσιοι, ἐκ τοῦ σωροῦ πέμπουσι καὶ πύθη τὰ ψυχικά, εὐθέως ἐκδιώκουσι, καὶ ψυχαγωγοῦσι πνευματικῶς, καὶ ῥῶσι πλουτοδότως, καὶ χάριν οὐρανόθεν, πᾶσι κομίζουσιν ὡς ἐνθεοί.

Δόξα τοῦ ἁγίου.

Ρωνύμενος τῷ σθένει τῶν προσευχῶν, τῶν ὁσίων σου δέ.

σποτα Κύριε, μελωδικῶς, ὕφανα τοὺς ὕμνους ἐκ ρυπαρῶν
χειλέων κατὰ δύναμιν, δίδου οὖν πρεσβείαις αὐτῶν Χριστέ,
τῶν θείων σου πατέρων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἡμῖν τὴν
χάριν τὴν ἀκήρατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω* θαῦμα τῶν θαυμάτων πῶς γαλουχεῖς, ὑπὲρ φύσιν καὶ
λόγον καὶ ἔννοιαν, τὸν τοῦ παντὸς κτίστην ἀπειράνδρως ὡς
ἀληθῶς, καὶ γαστήρ σου γέγονε εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν,
διό σε τὴν ἀρρήτως, τεκοῦσαν ὑπὲρ λόγον, πᾶσαι αἱ γενεαὶ
μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλ. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Τὴν χάραν σου Θεοφόρε, τὴν δοξασθεῖσαν ἐκ Θεοῦ καὶ ἀ-
ρετῶν θεῖον σκεῦος, καὶ θαυματόβρυτον δειχθὲν σέβομεν
πόθῳ τελοῦντες, τὴν σεβασμίαν σου μνήμην.

*Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Θεοφόρον Κλήμεντα, Θηβαίων τὸν ὑπέρμαχον, καὶ
Βοιωτίας ἀπάσης, φρουρὸν καὶ ὄντως προστάτην, Ἑλλάδος
τε, τὸ καύχημα, καὶ Σαγματίου ἄκουσμα, καὶ τῆς Εὐβοίας
τείχισμα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, καὶ καταστέψομεν ὕμνοις.

Θεοτοκίον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν
υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ σεπτῷ σου Κλήμεντι, πειρατηρίων
ρύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων τεύξα-
σθαι τῶν ἀγαθῶν Παναγία, δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς αἰνους, ἰστώμεν. Στιχ. δ' καὶ ψάλλομ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ω'ς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ω'ς ἀστήρ διαυγέστατος, ἀναλάμπας ὁ ὅσιος, τελασφόροις λάμπεσι, καταυγάζονται, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ πάντες ἀγάλλονται, καὶ φαιδρῶς τὴν ἱεράν ἐκτελοῦσι πανήγυριν, τοῦτον μέλποντες, Ἰησοῦ εὐεργέτα τῷ ἀπάντων, τὴν εἰρήνην σου παράσχου, ἡμῖν πρεσβελαίς τοῦ Κλήμεντος.

Ω'ς ἀστήρ φαεινότατος, ἐν τῷ ὄρει ἐπέλαμψας, Σαγματίῳ ὄσιε, Κλήμης μέγιστε, καὶ Βοιωτίας τὰ πέρατα, ἀσκήσει ἐφώτισας, ὅθεν νῦν ἐν οὐρανοῖς, μεταστάς ἐγκατέλιπες τὴν πανίερρον καὶ ἀγίαν σου κάραν ὡσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἀγιασμάτων, ἐξ ἧς ἰάματα βρῦουσι.

Ο' ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, Κλήμης ὁ πανάριστος, ἐκ νεότητος, τὴν γεηρὰν καὶ ἐπίκυρον, μισήσας ὡς πρόσκαιρον, πᾶσαν δόξαν καὶ τρυφὴν τῷ Χριστῷ νῦν παρίσταται, εὐφραϊνόμενος, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι τὴν δόξαν, καὶ τρυφὴν τοῦ παραδείσου, ἐπ' ἀπολαύων πληρέστατα.

Τὴν πανένδοξον κάραν σου Κλήμης πάτερ μακάριε, κατὰ χρέος ἅπαντες προσπτυσσόμεθα, καὶ ὑμνωδαίς, γεραίρομεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς προχεοῦσαν ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς χρήζουσιν ἰαμάτων, καὶ ἐξαίρουσαν πνεύματι ἀγίῳ παθημάτων ἀπειρίας, καὶ τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δόξα. Ἦχος θ'.

Φαιδρὰ καὶ πανένδοξος ἐπέστη, πανήγυρις σήμερον, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη σου, Κλήμης παναοιδήμε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς, πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοί, πνευματικῶς εὐφραϊνόμεθα, δοξάζοντες Χριστόν, τὸν σὲ καὶ

μετὰ τέλος δοξάσαντα καὶ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμήσαντα, ἡ γὰρ πανίερος καὶ σεβασμία κἀρα σου, ἀσπαζομένη εὐλαβῶς, πάθη θεραπεύει ἀνιάτα, καὶ πνεύματα πονηρίας διώκει πανόλεθρα δεικνύουσα τὴν δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν οὐρανοῖς, ἦν ἐπήλειφας πλουσίως παρὰ Χριστοῦ ἱερώτατε, ὃν ἰκέτευε ὅσιε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθω.

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ λοιπὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ α΄. κανόνος τοῦ ἁγίου ὥδη γ΄. εἰς δ΄. καὶ ἐκ τοῦ β΄. ὥδη 5΄. εἰς δ΄.

Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Τέλος τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶ ἀκολουθίας.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΡΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΩΡΟΝ ΚΛΗΜΕΝΤΑ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Εἶτα, Θεὸς Κύριος. Καὶ τὰ παρόντα ταῦτα εἰς ἤχον δ'.

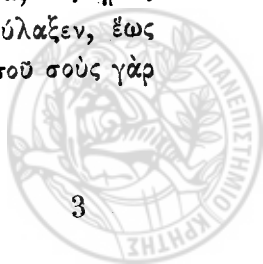
Τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀσιωτάτῳ προσδράμωμεν, οἱ νόσοις χαλεπαῖς κατακείμενοι, ἐν κατανύξει κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, ἅγιε βοήθησον, Κλήμης Πάτερ Θεοφρων, σπεῦσον ἐξελου ἡμᾶς τῆς δεινῆς ἀσθενείας, μὴ ἐγκαταλείπης ἡμᾶς, τοὺς προσκυνούντας τὴν πάνσεπτον κάραν σου.

Δόξα ὁμοιον.

Οἱ ὑπ' ὀδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι καὶ συμφοραῖς καὶ ἀσθενειῶν κατατρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στεναζόντες ἐκ βάθους ψυχῆς, δράμομεν δακρύνοντες, Θεοφόρου τῆ Κάρα κρίζοντες ἐκ πίστεως. Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ρῦσαι ἡμᾶς πολυτρόπων κακώσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προίττασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ σοὺς γὰρ δούλους σώξεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Πεντηκοστός. Καὶ εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νόσφ συνεχόμενος χαλεπῆ, πρὸς σέ καταφεύγω, τὴν ὑγίειαν ἐπιζητῶν, ὦ Πάτερ Θεόφρων Κλήμης, ταχύς νῦν Ἰατρός ἐπιφάνηθι.

Πειρασμῶν κλονοῦσί με προσβολαί, δεινῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν, γαλήνην παράσχου Ὁσιώτατε Πάτερ, τῷ τη θείᾳ κάρᾳ σου πίστει προστρέχοντι.

Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, Πάτερ σοφέ, ^{33X}δυτώπει ἀπαύστως λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σὺ γὰρ νῦν προσφεύγω πάμμακαρ Θεόφρων, πνεῦμα ἐντείνω καὶ διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτωρ, ὡς ἀγαθῆ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός, Σὺ τὸ στερέωμα.

Σὺ ἡμῶν βοήθεια, ὦ Κλήμης Θεόφρων μακάριε, σὺ ἱατρός, καθῶν ἀνιάτων, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις.

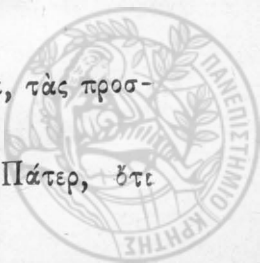
Κάρα σου ἡ πάνσεπτος, πηγάζει ἀφθόνως τὰ θαύματα, πᾶσι πιστοῖς, τοῖς προσκαλουμένοις εἰς παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Ξένα καὶ παράδοξα, βλύζουσι θαύματα ἐνδοξε, κάρας τῆς σῆς, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσι, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τὰς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Διάσωσον ἐκ νοσημάτων τοὺς δούλους σου Πάτερ, ὅτι

πίστει μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, τὴν κάραν σου προσ-
κυνοῦντες ἐκ πόθου.

Επίβλεπον ἐν εὐμενεῖα, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου
τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς. Καὶ λέγομεν τροπάρ.

Πρεσβεία Θεορμῆ.

Νοσοῦντας ἡμᾶς, καὶ πίστει καταφεύγοντας, πρὸς σκέπην
τὴν σὴν Κλήμης· πάτερ μακάριε, ἴασαι ταχέως δεόμεθα,
ὡς ἰατρὸς πανάριστος· καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ
πόθου τὴν κάραν γεραίροντας.

ᾠδὴ δ'. εἰσακλήκοα Κύριε.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου μου, Ὅσιε κόπασον ταῖς πρε-
σβείαις σου, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν παθῶν ψυ-
χῆς καὶ τοῦ σαρκίου μου.

Ο Χριστὸς ἐν ἐπόθησας, καὶ δι' ἐν ἠγήσω πάντα ὡς σκύ-
δαλα, κεφαλὴν σὴν ἐδώρησατο τοῖς νοσοῦσι μεγίστην βοή-
θειαν.

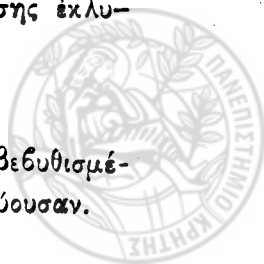
Απολαύοντες πάντοτε, Κλήμης Θεόφρων τῶν δωρημά-
των σου, ἀναμέλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκόντές σε εὐεπή-
κοον.

Θεοτοκίον.

Οὶ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκρά-
δαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε δυσχερείας πάσης ἐκλυ-
τρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Φώτησον ἡμᾶς.

Εμπλησον χαρᾶς, Κλήμης τὴν ἐμὴν ψυχὴν, βεδυθισμέ-
νην ἐν περιστάσει καὶ ἐπιφοραῖς ἀναραῖς κινδυνεύουσαν.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Κλήμης πάτερ σοφὲ ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον καὶ δυσώπει ἐκτενωῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Παῦσον τὴν δεινὴν τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσον καὶ τὴν ὑγίειαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Θεοτοκίον.

Γᾶσαι ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίειαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὁδὴ 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Η΄ σὴ σεπτὴ κεφαλὴ, Θεόθεν χάριν ἐδέξατο, ἰᾶσθαι πάθημα βροτῶν, ἐλαύνειν τε δαίμονας, λοιμῶ συσχεθέντας τε, καὶ πανώλη ταχέως θεράπευσον.

Ε΄βίωσας ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος παναοίδημε, ἰσαγγελον δὲ τιμὴν, Χριστὸς σοι δεδώρηται διὸ καὶ ἡ κἀρα σου πηγάζει ὡς κρήνη, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα.

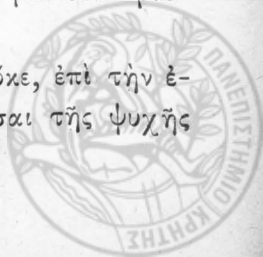
Η΄ Βοιωτία ἐπὶ σοί, δικαίως μάκαρ ἀβρύνεται, Σαγματιῶν δὲ μονὴ γηθοσύνης ἀγάλλεται, τὴν πάντιμον ἔχουσα κεφαλὴν σου Πάτερ θησαυρὸν ὥσπερ πολύτιμον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν παισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτωρ ἀγνή καὶ τύχομεν παναγνε τῆς θείας ἐλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Διάσωσον ἐκ νοσημάτων τοὺς δούλους σου Πάτερ, ὅτι πίστει μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, τὴν κἀραν σου προσκυνοῦντες ἐκ πόθου.

Ε΄πίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Τὸ πᾶσα προή· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων, εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμχρεϊτῶν μὴ εἰσέλθητε, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα, τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσητε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε.

Καὶ εὐθύς. Δόξα ἤχος β' ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς εἰς τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ψυχὴ τε καὶ σῶματι, νοσοῦντες, δεῦτε ἐν πίστει, νῦν κατασπαζόμενοι ἀγιάσθητε· νόσους γὰρ παύετε, δαίμονας ἐλαύνει, καὶ ψυχὰς ἰᾶται ἀπὸ πταισμάτων καὶ γὰρ ἐδέξατο ἀφθόνως παρὰ Κυρίου τὰς χάριτας, Κλήμης ὁ Πανόσιος ζήσας ἐπὶ γῆς ὡσπερ ἄσαρκος, σημεῖα δὲ ταῦτα τὰ θαύματα,

καὶ κάρα ἢ σεπτῆ, ἣν προσκυνούντες δεόμεθα, σῶσον ἡμᾶς
Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ τὰ ἐξῆς.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστασιος ὄντως Πάτερ τρισόλ-
βιε, Κλήμης Θεόφρων, ἐκλυτρώσαι κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει
κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ προσεπήνοχας Πάτερ, θύμα εὐπρόσδε-
κτον, Κλήμης Θεόφρων, καὶ νῦν μὴ διαλείπης, ἐποπτεύων
τοὺς μέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἄβρον σὲ ἰαμάτων, καὶ πηγῆν εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγί-
τητας, καὶ τεῖχος σωτηρίας, νοσοῦντων τε ὑγίειαν ἐπιστά-
μενοι κράζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογεννήτρια,
τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀ-
ξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρ.

Τοὺς ἐκ λοιμοῦ τε καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, συσχεθέν-
τας, παμμακάριστε Κλήμης, φύλαττε καὶ σῶζε, θερμῆ σου
προστασίᾳ.

Τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ζητοῦντας, εἰς ἰασιν τὴν σὴν
κάραν Θεόφρων φύλαττε καὶ σκέπε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀμπελώνων τε καὶ ἀγρῶν ἀφορίας, νόσους τε βοσκη-
μάτων ἀλόγων, ἄλθανον Θεόφρων εὐχαῖς σου εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώχεις καὶ παθῶν

τὰς ἑφόδους παρθένε, ὄθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ε'λλὰς σὺν Βοιωτῖα πέδον τε Εὐβοίας Θηβαίων, τόπος τὴν κάραν ὑμνήσατε, τοῦ Κλήμεντος θείαν καὶ χαριτόβρυτον.

Πηγάζει γὰρ ὡς κρήνη θαύματα τοῖς πόθῳ προσκαλουμένοις αὐτὴν καὶ ἐκ πίστεως, καὶ διασώζει ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως.

Τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας, τὴν σεπτὴν σου κάραν, καὶ τὴν σὴν μνήμην φειδῶς ἑορτάζοντας, πατὴρ ἡμῶν Κλήμης, πάντας εὐλόγησον.

Θεοτοκίον.

Κακώσεως ἐν τόπῳ τὸν τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

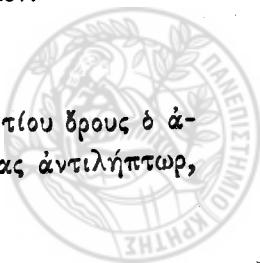
Καὶ εὐθὺς τὰ μεγαλυνάρια. Ψαλλομένων δὲ τούτων θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς, ἔνθα γίνεται ἡ παράκλησις.

Αῖσιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου ὑμνοῖς τιμῆσωμεν.

Καὶ τ' ἀκόλουθα τοῦ Ἁγίου.

Χαίροις Ἀθηναίων γόνος λαμπρός, Σαγματίου δρους ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμός, χαίροις Βοιωτίας ὁ μέγας ἀντιλήπτωρ, ὄσιων ἢ δόξα, ὦ Κλήμης, ὄσιε.

Ο τῆς Βοιωτίας μέγας ποιμήν, καὶ τῶν μοναζόντων, ἡ προστάτης καὶ ὁδηγός, τρισόλβιε Κλήμης, παμμακάκαρα καὶ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων ἀεὶ μνημόνευε.

Κάραν σου τὴν θείαν ὡς θησαυρὸν ἄσυλον πλουτῶσα, Θεοφόρε ἢ σὴ μονή, χαίρει καυχωμένη, καὶ σὲ ἀεὶ δοξάζει, τὰ ρεῖθρα ἰαμάτων ἀναπηγάζοντα.

Δέησιν προσάγαγε τῷ Θεῷ παμμακάκαρα Θεόφρων, ὑπὲρ τέκνων τῶν σῶν σοφέ, τῶν τὴν θείαν κάραν, τὴν σὴν ἐπιζητούντων, καὶ εὐλογίαν δίδου τούτοις καὶ ἔλεος.

Πᾶς ὁ τῶν ὁσίων θεῖος χορός, καὶ τῶν Ἱερέων, παμμακάκαρα στέψας σεπτόν, θεῖόν σου τὸ πνεῦμα ἐδέξαντο σὺν πάσῃ χαρᾷ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ὡς τοῦτον σύσκηνον.

Πανόλβιε πάτερ θαυματουργέ ρῦσαι τοὺς ἰκέτας, καὶ λιμοῦ τε ἐκ τοῦ λοιμοῦ, πληγῆς τε ἀκρίδος, καὶ τελευτῆς τῶν ζώων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης ταῖς ἰκεσίαις σου.

Αἰγλης ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ἐν μεθέξει θείᾳ, Κλήμης Πάτερ σὺν τῷ σοφῷ Γερμανῷ ἅμα καὶ τῷ Μελετίῳ ἀκτίνα φωτοφόρον ἡμῖν ἐκπέμψατε.

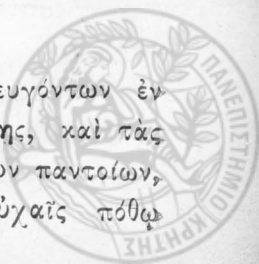
Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα, Τὸ τρισάγιον. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ.

Καὶ τὰ παρόντα προσόμοια εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς πανσέπτου
Κάρας, ἢ τῆς εἰκόνας τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'.

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δέχου τὰς δεήσεις εὐμενῶς τῶν σοὶ προσφευγόντων ἐν πίστει, καὶ δεομένων θερμῶς, Πανόσιε Κλήμης, καὶ τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, ἐκπληρώσας ἀπάλλαξον θλίψεων παντοίων, σώζων τοὺς ἰκέτας σου ταῖς πρὸς Θεόν σου εὐχαῖς πόθῳ

τὴν ἁγίαν σου Κάραν κατασπαζομένους, ἀρθόνως τοῖς πιστῶς πηγάζουσαν ἰάματα.

Οὕτως ἀνεδείχθης ἐκ Θεοῦ, ἄκρος ἀκεστήρ ἀντιλήπτωρ, τὰ πάθη πάντων πρὸς σε, μετὰ πόθου καὶ πίστεως, προσπεφουγόντων θερμῶς ἀναργύρως ἰώμενος Κλήμησι Θεοφόρε, ὁθεν σοῦ δεόμεθα, περιπτυσσόμενοι νῦν, θείαν σου Κάραν καὶ βοῶντες, οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Πάντας ἡμᾶς οἴκτειρον ἀγνή, μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ παρθένε, προσπεφουγόντας ἐν σοί, καὶ σοῦ τὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, σὸν ἰκέτην προβάλλοντες, Κλήμεντα τὸν θεῖον, πρέσβυν, νῦν πανάριστον, οὗ ταῖς εὐχαῖς τῶν δεινῶν ρῦσαι ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιτυχεῖν Βασιλείας τοῦ Υἱοῦ ἀξίωσον δεόμεθα.

Καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

*ψαλλόμενα εἰς τὸν Τίμον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸν
δομοῦ μετὰ τῆς ἁγίας Κάρας τοῦ Ὁσίου
Κλήμεντος εἰς Λιτανείαν.*

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα οὓς πρὶν ὁ ἐχθρός, δι' ἠδονῆς πωλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε, δεῦτε πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν ἀορά

των ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις, ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῆ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες, Σὲ νῦν μετὰ φόβου, Χριστιανοί, ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἔτερον. Ἦχος ο αὐτός.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχει, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίατόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν τὸν Σταυρὸν προσκυνοῦντες, πάντες κραυγάζομεν· Χαῖρε ξύλον ζωῆς· Χαῖρε σκήπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ· Χαῖρε βροτῶν δόξα ἐπουράνιε· Χαῖρε ἀνάκτων τὸ καύχημα· Χαῖρε τὸ κράτος τῆς πίστεως· Χαῖρε ὄπλον ἀήττητον· Χαῖρε τῶν ἐχθρῶν φυγαδευτήριον· Χαῖρε φέγγος λαμπρόν, σωτήριον τοῦ κόσμου· Χαῖρε μαρτύρων τὸ μέγα κλέος· Χαῖρε σθένος δικαίων· Χαῖρε ἀγγέλων λαμπρόν· Χαῖρε πάνσεπτε.

Ἔτερον. Ἦχος βαρῦς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σήμερον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου προσκυνοῦντες, βοήσωμεν· Χαῖρε ζωῆς ξύλον, ἄδου καθαιρέτα· Χαῖρε χαρὰ κόσμου, φθορᾶς ἀναιρέτα· Χαῖρε ὁ τοὺς δαίμονας σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ ὄπλον τὸ ἄρρηκτον, τοὺς ἀσπαζομένους σε, φρούρησον ἀγίατον θεόμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασόμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες. Χαρὰ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα εἰς τὴν ἀγίαν Κάραν.

Ἦχος α'.

Ἀθῆναι μὲν αἱ πρεσβύτεραι ἐναβρύνονται ὅσιε Κλήμης, ὡς γεννέθλιόν σοι ἔδαφος, τὰ προτερήματά σου πλουτίσασα τὰ προσφυῆ. Σεμνύνεται δὲ καὶ Βοιωτία τοῖς ἀσκητικοῖς ἰδρωσὶ σου, καταρδευθεῖσα, καὶ γεωργηθεῖσα τῷ ἀρότρῳ τῶν ὀσίων πόνων σου. Κοσμεῖται δὲ μάλιστα, καλλωπιζομένη πνευματικῶς, καὶ ἡ Σαγματία Μονὴ ὄλβῳ οὐρανίῳ, καὶ ἀναφαιρέτῳ τὴν χαριτόβρυτον Κάραν σου κεκτημένη, καὶ βοῶσα πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν πρεσβεΐαις Κύριε, τοῦ σοῦ Ὁσίου σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'.

Ὡς παμφαῆς τοῦ Ὁσίου Κλήμεντος λάμπει ἡ μνήμη, ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τὰ ἰάματα· νόσους ἀποσοδοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα ἱκετεύει γὰρ αἰεὶ ὡς ἰατρός, παρεστικῶς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸν τῆς Ἑλλάδος παμφαῆ, καὶ τηλαυγῆ φωστῆρα τῶν μοναστῶν τὸ κλέος τῶν ἀρετῶν τὸ λαμπρὸν ἐνδιαίτημα·

ἔφουμνίοις εὐφημήσωμεν τῶν ὀρθοδόξων οἱ δῆμοι, κροτοῦν-
τες καὶ λέγοντες· Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός, καὶ
τῶν ἰαμάτων τὸ πέλαγος· Χαίροις ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ
τὴν ὑλώδη σύνθεσιν διαστάς ὡς αἰθέριος· Χαίροις, τῶν ἐν
ἀνάγκαις, καὶ νόσοις, καὶ κινδύνοις καὶ συμφοραῖς, βεβαία
προστασία· Χαίροις τρισόλβιε Κλήμης, τρανῶς νῦν καθορῶν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅπερ μὴ παύσει πρεσβεῦων ὑπὲρ
παντὸς τοῦ λαοῦ, τοῦ δοξαζόντος τὴν σεβασμίαν Κάραν σου.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πνευματικὴν χορείαν στησάμενοι,
ἀνθεσιν ἐγκωμίων τὸν ἀσκητὴν τοῦ Θεοῦ στεφανώσωμεν,
Κλήμεντα τὸν αἰοίδημον· οὗτος γὰρ τὸν μέγалаυχον δρά-
κοντα ἀνδρειοφρόνως κατεπάτησε καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος
μεγαλοπρεπῶς ἐνεδήσατο. Διὸ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπω-
μεν· Χαίροις ὁ πύργος τῆς ὑπομονῆς ὁ ἀκλόνητος, καὶ τῆς
ἐγκρατείας λαμπτήρ ὁ πολύφωτος· Χαίροις τὸ παρθενίας
ἐντρέφημα, καὶ τῆς σωφροσύνης ἀγλαΐσμα. Χαίροις τὸ τῆς
καθαρότητος ἔποπτρον, ἀκοιμήτοις δάκρυσι κατανούξεως
λαμπρυνόμενον, τὸ χρυσοῦν σκεῦος τοῦ θείου φόβου, ἡ ἐν-
θεος εὐωδία τῶν ἀρετῶν, τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ
πρὸς καρτερίαν ἐν πειρασμοῖς ἐνισχύουσα Χριστῶ τῷ Θεῷ
παριστάμενος, αἴτησαι Πάτερ Κλήμης, εἰρήνην δοθῆναι τῷ
κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Αγάλλου ἐν Κυρίῳ πόλις τῶν Θηβαίων, ἐν κόλποις κα-
τέχουσα, τὴν πάνσεπτον Κάραν Κλήμεντος τοῦ Ὁσίου, θη-
σαυρὸν ἀδαπάνητον. Δι' αὐτῆς γὰρ ποικίλας δυνάμεις θαυ-
μάτων ὁ Θεὸς τοῖς ἐν πίστει προσιοῦσι παρέχει ρῶσιν οἱ
νοσοῦντες λαμβάνουσιν, οἱ πενόμενοι πορισμόν, οἱ γεωργοὶ
τῶν καρπῶν τὴν συγκομιδὴν, οἱ θαλαττεύοντες ἀσφαλῆ κυ-

βέρνησιν, καὶ οἱ πολεμούμενοι συμμαχίαν εὐρίσκουσιν ἰσχυράν, καὶ οἱ ἐν παντοίαις συμφοραῖς καὶ θλίψεσι τοῦ βίου εὐρισκόμενοι παραμυθίαν λαμβάνουσι, καὶ οἱ πρὸς ἀπόγνωσιν ὠθούμενοι, σωτηρίας ἐλπίσι κουφίζονται. Ταύτην πίστει καὶ πόθῳ κατασπαζόμενοι βοήσωμεν, Κύριε, πρεσβείαις τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου, τὴν πόλιν σου, καὶ τὴν μονὴν τῶν ἱκετῶν σου περίσωζε, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν τῶν λατρευτῶν σου ἐν εἰρήνῃ διαφύλαττε, τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τὸ κέρας ἀνυψῶν, καὶ πᾶσι παρέχων σωτηρίαν ψυχικῆς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. δ'.

Αγάλλου ἐν Κυρίῳ Μονὴ Σαγματίου ἐν κόλποις κατέχουσα τὸ ζωοποιὸν ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀξιωθείσα ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος, Βασιλέως Κομνηνοῦ, θησαυρὸν ἀδαπάνητον, διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Χαίροις, Σταυρὲ τῆς Βοιωτίας τὸ καύχημα, καὶ τῶν μοναζόντων ἀγλαΐσμα, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλόνται· Χαίροις τῶν δαιμόνων φυγαδευτὰ καὶ τῶν ἀσθενούντων θεραπευτὰ, διὸ ἀναξιῶς χεῖλεσι, συνελθόντες ἀσπασώμεθα ρῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωματῶν κομιζόμενοι καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Μὴ ὀργισθῆς κατ' ἀδελφοῦ, μὴ τὸν περιφρονήσῃς,
ὡς εἶναι καὶ ἐλάχιστος, καὶ μὴ τὸν ἐξυβρίσῃς.

Ἄν ἔχη τίς τι κατὰ σοῦ, ἀδίκως καὶ δικαίως,
συνδιαλλάττου μετ' αὐτοῦ, προθύμως καὶ ταχέως.

Πρὸς ἡδονὴν ἀθέμιτον μὴ ἐβλέπε μηδόλως,
ἀλλὰ νὰ βλέπῃς πάντοτε σωφρόνως καὶ ἀδόλως.

Ἀπόφευγε πᾶν σκάνδαλον, ὥθοῦν εἰς ἀμαρτίαν
ἐτι τ' ὄμμα σου αὐτὸ τὴν χεῖρα τὴν ἰδίαν.

Τὴν συζυγίαν ἱεράν, οὐδὲν τὸ διαλύον,
Πλήν ὅταν καταπατηθῇ ἡ πίστις τῶν συμβίων.

Μηδένα ὄρκον ὀμνυε, ἀλήθειαν ἐμίλει,
μὴν ἔχῃς ἄλλα εἰς τὸν νοῦν καὶ ἄλλα εἰς τὰ χεῖλη.

Εἰς τὸν κακὸν διὰ κακοῦ, μηδόλως ἀντιτάττου,
καὶ δάνειζε καὶ πάρεχε ἀφθόνως τ' ἀγαθὰ σου.

Ὡς ὁ πατήρ σου ὁ Θεός, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐτι,
διὰ νὰ γείνης τέκνον του ἀγάπα κ' εὐεργέτη.

Νὰ ἐλεῆς ἐν τῷ κρυπτῷ, μὴ πρὸς τὸ θεαθῆναι,
σὲ βλέπει ὁ Θεὸς αὐτὸς μισθαποδότης εἶναι.

Προσεύχου μὴ βατολογῶν, μὴ θέλων ἐπιδείξῃς,
ἀρκεὶ τὰς πύλας τῆς ψυχῆς πρὸ τοῦ Θεοῦ ν' ἀνοίξῃς.

Συγχώρει και παρά Θεοῦ, συγχώρητιν εὐρίσκεις,
εἰδ' ἄλλως ἀσυγχώρητος ἀφεύκτως ἀποθνήσκεις.

Νηστεύων ἔσο εὐχαρις, καὶ κατηφῆς μὴ εἶσαι,
ἀνθρώπων δόξαν ἂν ζητῆς, τῆς ἐκ Θεοῦ στερεῖσαι.

Θησαύριζε ἐν οὐρανῷ οὐχὶ εἰς γῆν καὶ οὕτως,
αἰώνιος καὶ ἀσφαλῆς, θὰ σοὶ ἀνήκη πλοῦτος.

Τῆς ἔσωθεν ὁράσεως ἐπιμελοῦ ἐν πρώτοις,
ὁ νοῦς σου ἄς βλέπει ὑγιῶς· οὐαὶ ἐὰν τυφλώττης.

Φίλος Θεοῦ καὶ Μαμμωνᾶ, μὴ γίνεσαι ἐπίσης,
ἐὰν τὸν ἕναν ἀγαπᾷς τὸν ἄλλον θὰ μισήσης.

Μὴ βασανίζης τὴν ψυχὴν, ἀνωφελῶς σπαράττων,
μὲ τὰς μερίμνας τῶν φθαρτῶν, τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων.

Θὰ ἔχης ὅ,τι χρήσιμον, ἂν πρῶτον φίλος γείνης,
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Μὴ κατακρίνης ἐπειδὴ Θεοῦ δικαιοσύνη,
θὰ κρίνη ἕκαστον, καθὼς αὐτὸς τοὺς ἄλλους κρίνει

Ἔργαζου εἰς διόρθωσιν ἀτομικὴν σου μάλλον,
καὶ ὅταν σὺ διορθωθῆς, διόρθωνε καὶ ἄλλον.

Τὰ τίμια εἰς εὐσεβεῖς κ' ἐμπίστους χαρακτῆρας,
να ἐμπιστεύησαι, οὐχὶ εἰς ἀναξίων χεῖρας.

Καὶ ζήτηε παρά τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺνάμμη μὴ παύτης,
ἐπιδιώκων τὰ καλὰ, καὶ θὰ τὰ ἀπολαύσης

Διὰ τοὺς ἄλλους πράττε συ, αὐτὴ ἦν δικαιοσύνη,
πᾶν ὅ,τι θέλεις, διὰ σέ νὰ πράττωσι ἐκεῖνοι.

Νὰ βαίνης τὴν στενὴν ὁδόν, καὶ ὄχι εἰς τὴν εὐρείαν,
ἄγει ἢ μὲν εἰς ὄλεθρον, ἢ δὲ εἰς σωτηρίαν.

Προσέγων ἀνεγνώριζε καὶ φεῦγε πάντα πλάνον,
ἐκ τῶν καρπῶν του τῶν σαπρῶν τὴν φύσιν του μανθάνων.

Ἄγ σεαυτὸν ἀπαρνηθῆς καὶ τὸν Σταυρόν σου αἴρης,
καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῆς αἰώνια θὰ χαίρης.

Οἱ ἀνωτέρω στίχοι ἐλήφθησαν παρά τιος ἀνωύμου
καὶ δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται ὅπου δεῖ.

